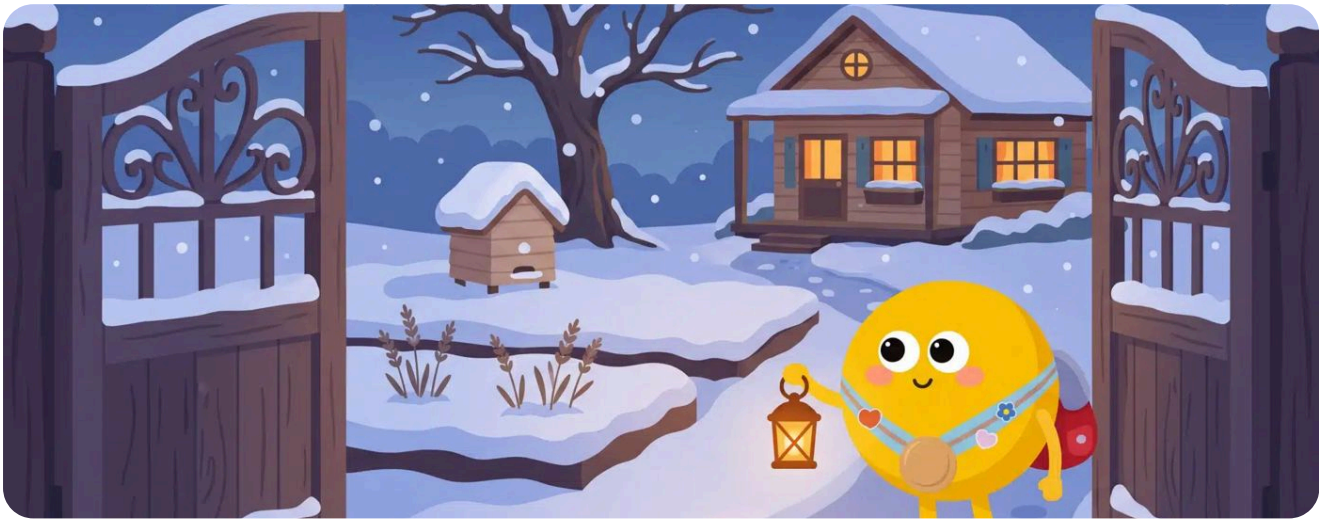
Lumi és a hó alatti karácsony

Karácsony estéjén Lumi virágot keres a hó alatt a nagymamájának, de a téli kertben semmi sem nyílik. Halk karácsonyi esti mese a háláról.

Karácsony estéjén sűrű pelyhekben hullott a hó a Hála Kertjére, és a kert úgy hallgatott, mintha minden ágyása aludni tért volna.

Nyáron tele volt virággal, méhecskékkel és pillangókkal. Most csak a hó feküdt rajta, vastagon és puhán.

Lumi a kapuban álldogált, kezében egy kicsi lámpással.

A nagymamája aznap este érkezett a dombon túlról, és Lumi virágot akart tenni az asztalára. Egyetlen szálat, akármilyet.

Először a levendula ágyásához ment. Lesöpörte a havat a tenyerével, de alatta csak barna, kemény tövek álldogáltak.

Aztán a méhek kaptárához ballagott, hogy egy kanál mézet kérjen. A kaptár néma volt, a méhecskék mélyen aludtak, ahogy télen szoktak.

Végül a kert végében álló öreg körtefához ment, és felnézett az ágak közé. Nem lógott ott semmi, csak a hó ült a gallyakon.

Lumi leült a kőpadra, és a lámpást maga mellé állította a hóba.

A hó halkan szitált. A láng meg-megrezdült az üveg mögött. Sokáig nem történt semmi.

Aztán Lumi felnézett a domb aljába.

Ott világított az otthonuk ablaka. Sárga volt a fény, és az üvegen át látszott a megterített asztal.

A kéményből vékony füst szállt, és a hóban egészen odáig vezettek Lumi saját léptei.

Lumi felállt, és leporolta a havat a kabátkájáról. Üres kézzel indult haza, mégis gyorsabban lépkedett, mint ahogy kijött.

Otthon már mindenki az asztalnál ült. A nagymamája odahúzta maga mellé Lumi székét.

„Nem hoztam virágot", mondta Lumi. „Télen nincs."

Aztán letette a lámpást az asztal közepére, és megszólalt még egyszer.

„De hoztam három köszönömöt."

„Köszönöm a kenyeret, amit ma sütöttél. Köszönöm, hogy égett a lámpa az ablakban, amíg kint voltam. És köszönöm, hogy megvártatok a vacsorával."

Csend lett az asztalnál. Aztán a nagymamája odanyúlt, és megsimogatta Lumi buksiját.

„Ennél szebb virágot nem is hozhattál volna", mondta.

Az édesanyja pedig kettétörte a friss kenyeret, és a nagyobbik felét Lumi elé tette.

Vacsora után Lumi az ablakhoz állt, és kinézett a sötétbe. Odakint a Hála Kertje csendben feküdt a hó alatt.

A levendula töve ott aludt a fehérség alatt, és tavasszal újra kihajt.

Lumi aznap este mosolyogva bújt a takaró alá.

VÉGE

Beszélgessetek róla

A mese végén megkérdezheted a gyermekedtől:

1. Te hogy érezted volna magad Lumi helyében, amikor a hó alatt egyetlen virágot sem talált?
2. Mit gondolsz, miért lett szebb ajándék a három köszönöm, mint egy szál virág?
3. Mi az a három dolog, amiért ma este te tudnál köszönetet mondani otthon?

Mesélte Imre Viktor · mesemorzsak.hu · Ezt a mesét és a többit ingyen olvashatod: mesemorzsak.hu/blog/mesek/esti-mesek/lumi-es-a-ho-alatti-karacsony/